

[Økonomiministeren.]

justeringer, og spekulerede i dem, at foretage en fastlæggelse af kurserne, sådan at disse forventninger ophørte.

Derfor har vi da også set det resultat af det, der er sket med hensyn til kursjusteringerne, at der er sket en ganske væsentlig tilbagestrømning af kapital til Danmark, således at den danske krone efter justeringen den 17. oktober har holdt sig i toppen inden for slangen. Det har til gengæld betydet, at indtil nu er der ikke sket en gennemsnitlig devaluering på 5 pct., men snarere en gennemsnitlig devaluering på ca. 2 pct., og det vil sige, at for vareområderne i almindelighed, altså bortset fra landbrugsområdet, hvor priserne jo er fastlagt i de aftaler, der er truffet i EFs landbrugsordninger, betyder det en væsentlig mindre prisstigning end den, der lå bag ved tallet på de 1,4 procentpoints. Hvor meget det bliver i det lange løb, tør jeg ikke sige, men vi må altså være forberedt på, at det, når hele processen er slået igennem, vil blive en prisstigning på 1,4 procentpoints for hele vareområdet. Til gengæld er det jo pristallet, der stiger med disse tal, og det vil sige, at der fås den sædvanlige dækning gennem de aftaler vedrørende dyrtidsreguleringen, der er truffet på arbejdsmarkedet. Det gælder også for de prisstigninger, der er fremkaldt af devalueringen.

Steen Folke (VS):

1 pct. lyder måske ikke af så meget, men det skal jo sammenholdes med lønrammen fra augustforliget, og i den sammenhæng er godt 1 pct. forøgelse af leveomkostningerne faktisk ikke så lidt.

Finansministeren blev i Politiken for den 27. oktober citeret for at have sagt: »Jeg mener ikke, fødevarerprisstigningerne eller forhøjelsen af landbrugets mindstepriser saboterer augustforligets henstilling til arbejdsmarkedets parter. Prisforhøjelsen slår jo igennem allerede til januar – altså før overenskomstforhandlingerne og de begrænsede dyrtidsudbetalinger.«

Det er sådan set den argumentation, økonomiministeren nu gentager, men den holder jo ikke, hr. minister. Det er rigtigt, at man får den sædvanlige dækning, nemlig for dyrtidsordningens vedkommende en dækning på ca. 60 pct., altså langt fra fuld dækning, men den får man jo ikke engang efter marts 1977. Der er som bekendt foretaget et ekstra indgreb, der betyder, at overskydende portioner ud over to ikke

kommer til udbetaling, så den dyrtidsordning, som i forvejen langt fra gav fuld dækning for prisstigninger af denne art, gør det slet ikke i 1977 og 1978 med de forventninger, man må have om prisudviklingen.

Vil ministeren ikke erkende, at der ikke er dækning i dyrtidsordningerne for disse prisstigninger, og at en af forudsætningerne for augustforliget derfor er faldet bort, når devalueringen nu alligevel kom, med de prisforhøjelser, som ikke var forudsat?

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Jeg kan ikke acceptere, at forudsætningen for augustforliget er ændret. Jeg tror nok, man må sige, at hvis hr. Steen Folke ikke forventede, at der på et eller andet tidspunkt ville indtræde nogle kursjusteringer mellem de europæiske valutaer, så var han nok det eneste menneske i Danmark, der ikke ventede det. Men en isoleret devaluering af den danske krone ville efter min opfattelse ikke have været acceptabel. Og det skete derfor heller ikke.

Så er det korrekt, at dyrtidsreguleringen gennemsnitlig giver en 60 pct.s dækning af pristalsstigningen. Det gælder efter de overenskomster, der er truffet. Jeg tør ikke sige, hvordan prisudviklingen i øvrigt kommer til at arte sig. Jeg ved ikke, hvor mange dyrtidsportioner der vil blive udløst i 1977 og i 1978, men jeg håber da stadig, at der ikke sker en stærkere prisstigning, end at vi ikke får større pristalsstigninger end dem, der kan dækkes af den normale udbetaling af dyrtidsreguleringerne. Det er der jo ingen der kan sige med bestemthed, heller ikke hr. Steen Folke. Men hr. Steen Folke kan jo håbe på, at det går skidt, eller han kan håbe på, at det går godt. Hvis det går godt, så er det jo til fordel for augustforliget, og går det skidt, så er det til fordel for hr. Steen Folkes argumentation imod augustforliget.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at pristalsreguleringen foregår på den måde, at man med det faste ørebælt, de 60 øre, der blev gennemført for godt et års tid siden, jo opnår, at den reelle dækning for dyrtiden bliver større, også procentvis, jo lavere indkomsten er, og mindre, jo større indkomsten er. Jeg vil næsten tro, hvis hr. Steen Folke taler ud fra de interesser, som – jeg ved ikke, om hans vælgerkorps repræsenterer dem, men som han i hvert fald siger han gerne vil beskytte, at så vil der for dem blive tale om en større dækning end de 60 pct.

I sig selv er princippet efter min opfattelse